

Apportstafetten

I detta nummer av Springertidningen så påbörjas något som kallas Apportstafetten. Tanken är att det ska ge oss möjligheten att lära känna olika medlemmar, kända som okända, gamla som unga, från norr till söder, nyblivna eller gamla springerägare. Alla har vi något att berätta kring vårt gemensamma intresse: Engelsk springer spaniel. Som avslutning lämnas Apportstafetten vidare till nästa skribent.

MITT LIV MED ENGLISK SPRINGER

Mitt liv med springer började egentligen inte med springer utan med cocker som jag hade önskat mig länge – och den skulle vara svart.

Det var dock omöjligt att finna någon och jag hade nästan gett upp då det flyttade in en ny familj i vårt hus.

Med sig hade de en brun/vit spaniel som jag var säker på var en blandras men de talade om att det var en engelsk springer spaniel. Jag tjuvade alltid om att få gå ut med eller ta hand om henne och insåg att hon var en helt fantastisk hund. Patsy var född 1971 och hennes far var den på den tiden mycket välkände CH Mustela F Amon som jag lyckades hitta i den också välkända Spanielboken av Marianne Hermelin. I boken kunde jag också läsa att springern fanns i svart/vitt och då började mitt nya sökande.

1974 uppfylldes min dröm och jag reste till Skåne för att hämta hem Bonnie, eller Bumble-Bee som var namnet i stamtavlan.

Trots att det är så många år sedan kan jag fortfarande känna den fullkomliga lyckan av att få ha henne i famnen – äntligen hade jag min första egna hund. Med Bonnie startade ett aktivt liv. Nyfikna som vi båda var på allt vi kunde göra tillsammans dröjde det inte länge förrän vi provade på utställning som gick bra, hon blev sedermera SE UCH.

På den tiden krävdes det lägst ett 2:a pris i öppen klass på jaktprov för att bli utställningschampion.

Så det var bara att ge sig på det, så lärorikt det var och så roligt när vi lyckades! Viltspårprov gick vi också och när allt detta var gjort började tankarna på att ta en kull på henne dyka upp. 1978 föddes min första kull med kennelnamnet Beeline – ni kan nog gissa vem som bidrog till det namnet... Flera av hennes barn gick vidare i avel men så här långt efteråt har jag endast kunnat spåra att blodet finns kvar hos Centennials kennel.

I den första kullen behöll jag en hane som var svart/vitt/tan och som kom att bli INT UCH SE UCH SFUCH LP Beeline Fantan Fantasy.

Så roligt vi hade tillsammans på jaktträning/jaktprov, och på utställningsresor runt om i Norden.

Han tyckte också om att ha roligt... vid första starten i en högre lydnadsklass valde han att lämna av apporten till domaren i stället för till mig. Publiken skrattade och han blev alltmer uppspelt och bara hittade på hyss så vi fick bryta. Jag skrattade inte – då...

Genom Brandy fick jag många nya hundvänner, dels genom de aktiviteter vi var med på, dels genom att han kom att användas i avel.

Då jag själv ville använda honom men bara hade hans mamma så ville jag köpa en tik som skulle passa. Jag fann henne hos kennel Brigadoon som var en välkänd kennel på den tiden. Det var en svart/vit tik vid namn Brigadoon C Remy Martin och vilket lyckokast hon var. Inte nog med att hon själv blev Int Nord Uch men hon lämnade också 5 kullar med många mycket fina och duktiga valpar som i sin tur gav fina barnbarn.

Den mest välkända av dem är kanske Beeline Sunset Strip som var första svenskfödda springer att bli BIS på en SKK Int utställning, det var i Malmö 1985. Han blev också BIS på Springerklubbens allra första Club Show 1986. Under 1985 tävlade vi flitigt med uppfödargrupper och slutade som nr 6 på SKKs lista över Årets Uppfödare, den första springerkennel som placerat sig på denna lista. Trots att Buffsie, som hon kallades, fick 5 stora kullar syntes inte ett spår av detta på henne, hon blev BIS Veteran i hög ålder.

Det var en förmån att få starta sin uppfödning med en sådan stjärna och jag är glad att jag fortfarande har blodet kvar i rakt nedstigande led i 10:e generationen.

Under dessa aktiva år blev jag också alltmer involverad i kynologiskt ideellt arbete.

Först genom SSRK, Spaniel- och Retrieverklubben där jag under ett antal år var sekreterare i Småland/Östergötlandavdelningen.

Jag var också ordförande en tid. Båda dessa poster innebar en hel del arbete med att arrangera utställningar och jaktprov vilket var mycket lärorikt. Samtidigt var jag instruktör i jaktträning- och viltspårskurser tillsammans med andra springerägare med engagemang.

När Springer Klubben bildades var jag en av personerna som satt med redan i interimsstyrelsen. De första åren satt jag som sekreterare centralt och senare var jag redaktör för Springer Tidningen.

Att vara redaktör innebar många trevliga och givande kontakter med springerägare runt om i Norden.

Åren 2001 – 2006 satt jag först som sekreterare och sedan som ordförande för Springer Syd och för bl a det ovan nämnda arbetet har jag blivit utnämnd till hedersmedlem i Springerklubben.

Vad jag minns som allra roligast under den här perioden var när vi fick arrangera Springer Klubbens Club Show det år klubben fyllde 10 år. Kanske en del av det berodde på att ytterligare en av min uppfödning blev BIS då – Beeline Hotshot Honeybee.

Nyss hemkommen från SK Club Show 2022, där klubben fyllde 40 år, var det nästan så jag fick nypa min i armen då Beeline First Lady blev BIS Junior – 36 år efter att Beeline Sunset Strip blev BIS på den första Club Show.

Åren går fort när man har roligt säger man och det stämmer för vart har de här åren tagit vägen – i skrivandets stund är det 44 år sedan min första kull föddes. Så många år med springer spaniel och så mycket mina hundar har påverkat mitt liv. Så många nya vänner och bekanta, såväl svenska som utländska uppfödare som jag har haft givande utbyte med. Så många valpköpare som blivit livslånga vänner.

Det var en helt fantastisk dag när jag kunde bjuda in alla till kennel Beeline's 40-årsjubileum 2018.

Så många valpar som fötts och hundar jag ägt, alla högt älskade på sitt sätt då de alla varit individer men med det som kännetecknar vår underbara ras gemensamt. Visst har det funnits tragiska händelser också, valpar som inte överlevt är något jag alltid haft svårt att klara känslomässigt.

Av naturliga skäl är jag numera inte så aktiv i tävlingssammanhang, det blir bara någon utställning då och då men oj vad det kliar i fingrarna om jag hade kunnat få prova på många av de roliga grenar som finns nu för tiden; nosework, rallylydnad, specialsök osv. Det är tur att jag har aktiva valpägare i stället som är så duktiga och flitiga på alla områden.

Jag har nu fött upp och/eller fört fram hundar till 56 championattitlar. Speciellt stolt är jag, eftersom springern är en allround ras, över att av dessa är 25 viltspårskampionat, 4 lydnadschampionat, 1 rallylydnadschampionat samt 2 Tjänstehundar inom Försvaret.

2000 ändrades reglerna för Svenskt Utställningschampionat, före det behövde en utställningschampion även vara meriterad på jaktprov. Om vi räknar med de hundar som nu hade varit kvalificerade för utställningschampionat så har min uppfödning totalt uppnått 73 championattitlar.

Jag tror att jag är den uppfödare i Sverige som har fött upp längst och som fortfarande är aktiv.

Nu ser jag fram emot att få döma på Springer Syds open show i september, det blir 6:e gången jag dömer hos Springer Klubben och det är alltid spännande och annorlunda att se hundarna från den utgångspunkten och man kan aldrig se sig mätt på vår ras.

Sedan hoppas jag att sista kullen inte är född här än, det finns planer för nästa år och då blir det 11:e generationen efter Buffsie. Uppfödning blir bara mer och mer intressant ju längre man håller på. Kan man fortsätta även på ålderdomshemmet undrar jag?

Nu lämnar jag över "apporten" till Siw Persson Kennel Fairley Hill's

Eva Frisk
Kennel Beeline

